

Præst og imam: Vi skal skabe et samfund med plads til uenighed

Niels Hviid er sognepræst i Aarhusbydelen Gellerup, og Khaled Edwan er imam samme sted. De insisterer på at tale ærligt om troen – også det, de er uenige om. Den ærlige samtale bygger på en relation, som kan holde til både mediestorme og skiftende politiske vinde, siger de.

Af Malene Fenger-Grøndahl

I slutningen af september var sognepræst fra Gellerup Kirke Niels Hviid og imam i Fredens Moské i Gellerup Khaled Edwan på en fælles rejse til Libanon. De deltog i en konference om dialog sammen med andre kristne og muslimske ledere fra Danmark, Libanon, Syrien og Jordan, som var arrangeret af den danske missions- og udviklingsorganisation Danmission. Egentlig havde de to århusianske religiøse ledere ikke rigtig tid til at tage fire-fem dage ud af kalenderen for at rejse til Mellemøsten, og de tænkte begge to, at det var begrænset, hvad de havde at bidrage med. For hvor unik var deres relation og forholdet mellem kirke og moské i Aarhus-bydelen Gellerup egentlig? "Men undervejs gik det op for os, at vi faktisk er

nået langt med dialogen i Gellerup. Det var ret overvældende at se reaktionerne fra de andre, da vi fortalte om vores samarbejde. Bare det, at vi to – en imam og en præst – var rejst af sted sammen og havde et helt afslappet og venskabeligt forhold – gjorde dybt indtryk på dem. De tog en masse billeder af os, som de lagde på Facebook. Vi blev billedligt talt båret frem i guldstol," fortæller Niels Hviid.

Khaled Edwan nikker og supplerer: "Det var en virkelig dejlig oplevelse at møde så mange forskellige mennesker med så forskellig religiøs baggrund - shiamuslimer, sunnimuslimer, mange forskellige slags kristne, drusere osv. - og opleve, at de alle arbejder for, at vi skal kunne leve sammen trods

vores forskelligheder. Jeg er selv sunnimuslim, og jeg har aldrig siddet så tæt sammen med en shiamuslim eller diskuteret religion med druser, som jeg gjorde under konferencen,” siger han og uddyber: ”Når jeg er sammen med kristne i Danmark, er det den protestantiske kirke, der fylder mest, fordi den repræsenterer flertallet i Danmark. Jeg har kendskab til et par katolikker, men ellers er de mest protestanter, jeg møder. I Libanon mødte jeg maronitter og mange andre kristne grupper. Det var en vigtig oplevelse for mig, for selv om jeg som muslim ønsker for andre, at de også bliver muslimer, så ved jeg, at det aldrig kommer til at ske, og derfor er det en stor oplevelse for mig at møde så mange andre, der også arbejder for, at der skal være respekt mellem de religiøse grupper. Det er det, der skal til, hvis vi skal have en reel dialog og skal skabe en verden, hvor vi kan leve sammen trods forskelligheder. I Libanon mødte jeg en masse mennesker, der kæmper for præcis det samme som mig.”

Han tilføjer, at da han begyndte at virke som imam for 12-13 år siden, var hans motivation især at få mulighed for at vise folk, at hans religion har krav på respekt, og at han tilsvarende viser respekt for andres religion.

”Det har været essensen i mit engagement i dialog, og derfor var det en virkelig god oplevelse at møde andre, som kæmper samme sag,” siger Khaled Edwan.

JULEFEST, RAMADANMIDDAG OG BESØG I HELLIGHUSE

Niels Hviid nikker. Interviewet finder sted på hans kontor i underetagen i Gellerup Kirke en fredag formiddag. På reolerne står teologiske bøger, og der hænger farvelagte tegninger med motiver fra Bibelen, ligesom der hænger billeder med kristne motiver. På bordet står kaffe, te, frugt og chokolade. Niels Hviid er opvokset i en kristen familie og er gift med en teolog, med hvem han har tre børn, som er opdraget med bordbøn og salmesang.

”Som kristne kan vi have en tendens til at være blufærdige omkring vores tro eller tænke, at vi kan støde andre ved at vise vores trospraksis. Men jeg tror, at vi skal gøre det modsatte. Vi skal vise vores tro åbent frem for at afmystificere den. Vi har inviteret hinanden indenfor i vores hellige rum, så muslimerne har set, hvordan vi holder gudstjeneste, og de kristne har overværet den muslimske bøn. Vi skal stå ved, hvem vi er, og lade de andre selv sætte grænsen for, hvor meget de ønsker at deltage i,” siger Niels Hviid, der ofte har haft grupper med på besøg i Fredens Moske, hvor bl.a. Khaled Edwan har vist rundt. Kirken inviterer også til julemiddag for kristne og muslimer, ligesom Fredens Moske har inviteret til ramadanmiddag.

Det var nogle af de ting, de fortalte om ved konferencen i Libanon, hvor de to dialogmakkere fra Gellerup var inviteret med for at lære af de andre, men også for at fortælle om deres egne erfaringer med dialog og samarbejde i hverdagen. Og konferencen gav inspiration og var også med til at skærpe Niels Hviids bevidsthed om, hvor langt kristne og muslimer, kirke og moske, allerede er kommet på dialogvejen hjemme i Gellerup, fortæller han.

”Turen til Libanon var bare et sansebombardement af indtryk på meget kort tid. Vi var på flere ture uden for Beirut, hvor vi bl.a. var til nogle møder med højtstående religiøse ledere. De sad ved siden af hinanden og brugte meget lang tid på en masse blomstrende høflighedsfraser og overvejelser over, hvad dialog er, og talte mindre om konkrete erfaringer af det gode samliv før, under og efter borgerkrigen,” siger Niels Hviid og uddyber: ”Der var helt klart en kulturforskel mellem det arabiske og danske, hvor vi i Danmark er mere vant til at sige tingene direkte uden omsvøb, men det handlede tydeligvis også om, at der i Libanon var nogle dybe ar efter borgerkrigen. Selv om krigen sluttede for snart 30 år siden, var der mange ting, som stadig var meget følsomt og betændt. Nogle af de religiøse ledere fortalte, at de ikke

havde siddet i samme rum og talt sammen, siden borgerkrigen sluttede. Og der var mange ting, de tydeligvis ikke kunne tale om eller gøre sammen endnu. Der var virkelig meget på spil, for de kender jo til, at forholdet mellem forskellige religioner kan udvikle sig til blodig alvor. Så var det pludselig lettere at forstå, at de nærmest måtte begynde forfra med lange høflighedsfraser og med at tale om, hvad dialogens væsen er," siger Niels Hviid.

Khaled Edwan supplerer: "De talte meget om dialog som målet i sig selv. I min tale på konferencen pointerede jeg, at dialog blot er et middel til at nå et større mål. Og dialogen skal være ærlig, for at man kan nå derhen, hvor man kan skabe noget godt sammen. Når man har talt om de ting, som man er uenige om, behøver man ikke at frygte at komme til at chokere hinanden eller sige noget, som kan skabe problemer, når man står midt i en praktisk opgave, man gerne vil løse sammen," siger Khaled Edwan.

Han nævner, at han er med i en dialoggruppe i Aarhus, hvor kristne og muslimer mødes for at tale om deres tro, og i den gruppe er der en meget direkte og ærlig tone. Niels Hviid er også begyndt at deltage i gruppens møder, efter at han havde hørt nogle af de kristne deltagere omtale den som det forum, hvor de efter flere årtiers dialogerfaringer havde oplevet den største grad af ærlighed og åbenhed.

VORES BØRN SKAL VÆRE GODE VENNER

Ærligheden har været en ledetråd i den dialog og det samarbejde, der har været mellem præsterne i Gellerup Kirke og imamerne i Fredens Moske i Gellerup, mener både Niels Hviid og Khaled Edwan. Deres forgængere og kolleger har været og er fortsat involveret i dialogen, så de bygger videre på at arbejde, som allerede var godt i gang, da de begyndte at virke som præst og imam i området for 12-13 år siden.

Niels Hviid blev sognepræst i Gellerup Kirke i 2007 efter at have arbejdet som leder af den internatio-

nale linje på Diakonhøjskole i Aarhus. Da han søgte jobbet som præst i Gellerup, var det blandt andet, fordi områdets store mangfoldighed tiltalte ham og virkede som en både stor og spændende udfordring. Og sådan viste det sig også at være.

"Mangfoldigheden og samtalen med anderledes troende er en kæmpe berigelse for mig, så det er en af grundene til, at dialogen med områdets muslimer fylder meget i min hverdag. Selvfølgelig kunne jeg snildt få tiden til at gå uden at tale med Khaled eller andre muslimer i området. Men jeg opfatter det som en helt naturlig og nødvendig del af mit virke som præst," siger han og uddyber: "Der er dels et samfundsmæssigt perspektiv, der handler om, at vi skal skabe det her samfund sammen. Vi har børn i de samme daginstitutioner og skoler, og vores børn skal være gode venner og bygge samfundet op sammen. Jeg ønsker for mine børn, at de kan få samme oplevelse af mangfoldighed, som noget, der gør verden som helhed og også deres verden større. Jeg ønsker, at de skal lære at navigere trygt i en mangfoldig verden, og jeg ønsker for alle – også unge med anden etnisk baggrund end dansk og de unge med muslimsk baggrund – at de skal føle sig rummet og anerkendt som dem, de er – med deres trosmæssige og kulturelle bagage. Jeg møder indimellem unge muslimer, som ikke føler, at de kan være en fuldstændig legitim integreret del af det danske samfund. Mit ønske er, at vi kan forære hinanden det rum, hvor vi kan være os selv og stå ved os selv."

AT STIFTE FRED OG FORSTÅ FORSKELLE

Derudover er der et trosmæssigt eller teologisk aspekt, som også er vigtigt, forklarer Niels Hviid: "Som præst og kristen er jeg sendt med et budskab. Jeg tror på Jesus Kristus, som kaldes fredsfyrsten, og når jeg gør det, må jeg gå i hans fodspor og forsøge at være fredsstifter. I saligprisningerne i Bjergprædikenen siger Jesus 'salige er de, som stifter fred'. Så enkelt er det faktisk. Derfor må jeg forsøge at være med til at stifte fred, og i et områ-

de som Gellerup kan det ikke lade sig gøre uden at bygge tillidsfulde relationer op på tværs af religiøse skel,” siger han med henvisning til den store etniske og religiøse mangfoldighed i området, hvor kun omkring 25 % af beboerne er medlem af Folkekirken.

Khaled Edwan er enig.

”Dialog bliver ofte omtalt som noget, der bare handler om at snakke hyggeligt sammen om det, man er enige om. Men for mig er dialog noget andet. Dialog er nødvendig, ikke kun mellem muslimer og kristne, men mellem alle mennesker i et samfund. For vi er forskellige, og hvis vi skal kunne mødes på trods af de forskelle, skal vi tale sammen for at forstå forskellighederne. Hører jeg om Niels og hans tro fra en tredje part, vil jeg meget let få et unuanceret og negativt billede af ham. Men når jeg hører ham selv fortælle om sin tro, får jeg en helt anden forståelse af, hvad han mener, og jeg møder ham som menneske og ved, at han ikke kun repræsenterer det, vi er uenige om,” siger han. Khaled Edwan er 30 år, uddannet sundhedsteknolog, gift og far til to børn på 2 og 4 år. Han har palæstinensisk baggrund og er født i Libanon, men har boet i Danmark, siden han var tre år. Trods sin unge alder har han allerede mange års erfaring som imam. Som 17årig begyndte han at prædike ved fredagsbønnen i nogle af de mindre moskeer i byen, og som 18årig blev han fast imam ved fredagsbønnen i Fredens Moské, hvor der ofte kommer omkring 500 mennesker til middagsbøn om fredagen og over 1000 ved de store højtider. Desuden er han medlem af bestyrelsen i Arabisk Kulturforening, som driver moskeen.

”Min far er imam, og religion har altid betydet meget for mig. Jeg kunne recitere hele Koranen, da jeg var 15 år, og da mange synes, at jeg har en god stemme til at recitere Koranen og desuden taler både arabisk og dansk, blev jeg opfordret til at lede fredagsbønnen og holde prædikenen. Det var stort og ret overvældende for mig, da jeg første gang stod over for op mod 1000 mennesker

og skulle lede fredagsbønnen og prædike for ’det halve Aarhus,’” siger han med et smil.

Alt arbejdet er ulønnet, men Khaled Edwan bruger meget tid på det, for religionen er vigtig for ham, og derfor er han også optaget af dialogen med andre, for hvem troen er alvor. I samtalerne med Niels Hviid er der netop plads til både alvor, humor og ikke mindst ærlighed, siger han.

”Vi er enige om meget, og vi har begge et billede af en barmhjertig og nådig gud, men vi er også uenige om noget meget grundlæggende, for Niels tror på, at Jesus var 100 % menneske og 100 % gud, og det kan jeg aldrig som muslim tilslutte mig. Hvis nogen spørger mig, om de kommer i paradys, hvis de ikke tror på profeten Muhammed, kunne jeg vælge at tale udenom, men jeg er ærlig og siger, at nej, jeg tror ikke, at man kan komme i paradys uden at tro på profeten. Det kan lyde hårdt, men jeg mener, at ærlighed skaber det tillid,” siger han. Niels Hviid supplerer.

”Vores relation er tillidsfuld, og derfor har vi fuld frihed til at tale ærligt. Jeg har frihed til at sige, at den eneste vej, jeg kender til frelse, er gennem Jesus Kristus. Jeg ved ikke, om Gud har andre veje, og Guds nåde og kærlighed overrasker gang på gang. Men indtil videre må jeg sige, at jeg kun kender den ene vej til frelse, og den tro er det, der skaber glæde, mening og håb i mit liv. Det siger jeg åbent, og så er det take it or leave it,” siger præsten med et smil, der afslører, at han ikke har nogen forestilling om, at imamen vil blive kristen.

AT GENKENDE SIG SELV I DEN ANDENS ORD

De to diskuterer fortsat teologi, og de mange samtaler betyder ifølge Niels Hviid, at kendskabet til den andens religion er blevet meget nuanceret. ”Når Khaled formulerer, hvilke forskelle der er i vores gudsbillede, og han fx omtaler kristnes tro på treenigheden, så taler han om min tro på en måde, så jeg kan genkende mig selv i det. Havde han fx i stedet sagt – som nogle muslimer kan finde på – at kristne tro på tre guder – ville jeg ikke

kunne genkende mig selv i de. Men Khaled fortæller meget loyalt, hvad kernen i den kristne tro er, og det er et fremragende eksempel på, hvad den gode dialog er og kan. At gengive den andens tro med ord, den anden kan genkende sig selv i, er en af det vigtigste byggesten i dialogen.”

Khaled tilføjer: ”Det kan lade sig gøre, fordi jeg har siddet sammen med mange kristne og lyttet til dem og hørt, hvilke begreber de selv bruger i om deres tro. På samme måde ønsker jeg, at andre bruger ord om min tro, som jeg kan genkende mig selv i. Som muslim oplever man ret ofte, at det ikke er tilfældet i mediernes omtale af ens religion, så derfor betyder det meget for mig at tale direkte med andre mennesker og få mulighed for at forklare mig med egne ord.”

Mediernes indflydelse blev tydelig i foråret 2016, da TV2 sendte dokumentarserien ”Moskeerne bag sløret”, hvor bl.a. imamer i Fredens Moske var blevet optaget med skjult kamera, mens de vejledte og rådgav muslimer. Det fremstod, som om imamerne rådgav kvinder til at blive i voldelige eller undertrykkende ægteskaber, og i det hele taget blev imamerne fremstillet som utroværdige og som om de talte med to tunger. Dokumentarserien blev kritiseret fra flere sider for at være manipulerende og give et fordrejet indtryk af virkeligheden, men den fik alligevel voldsomme konsekvenser for bl.a. flere muslimske foreninger i Gellerup, herunder Arabisk Kulturforening og Fredens Moske, da udsendelserne fik et flertal af byrådspolitikerne i Aarhus til at stille planerne om at give tilladelse til opførelse af en stormoské i Gellerup i bero. For Khaled Edwan var det et eksempel på, at mediernes magt kom til at overtrumfe den direkte dialog og den tillidsfulde relation.

”Vi har samarbejdet med Aarhus Kommune i 15 år, og de kender os ud og ind, og så tager de en drastisk beslutning ud fra en tv-dokumentar, som er lavet for at appellere til følelserne og fordrejer tingene. De sagde til os, at tilliden var væk, men vi synes jo netop, at deres reaktion var et brud på

tilliden. Og mange muslimer og imamers tillid til medierne led et knæk,” siger han.

Gellerup Kirke bakker fortsat de muslimske foreningers ønske om en fælles moske op, og bl.a. Niels Hviid har offentligt udtalt kirkens støtte til opførelse af en moske i Gellerup

”Vores udgangspunkt ind i den offentlige debat har været at sige, at vi forstår værdien af smukke rammer om trosudøvelsen, og vi kan derfor godt forstå, at vores muslimske brødre og søstre længes efter at få sådanne rammer. Det har været vigtigt for os at være solidariske og udtrykke det,” siger han.

Efterfølgende blev der arrangeret et møde om mediernes rolle med deltagelse af repræsentanter for de muslimske foreninger og kirken, hvor flere redaktører og journalister forklarede deres syn på sagen. Indtrykket, som Niels Hviid og Khaled Edwan sad tilbage med, var dog først og fremmest, at medierne forsvarede deres ret til at operere med konflikt som det væsentligste kriterium for deres dækning, og at de ikke følte noget ansvar for, hvilke konsekvenser disse konflikthistorier fik for fx forholdet mellem muslimer og kristne.

SAMTALE OM SKRIFTSYN

Noget godt kom der dog ud af sagen med tv-dokumentaren, fortæller Niels Hviid.

”Bestyrelsen i Fredens Moské besøgte os præster i kirken og spurgte os, hvordan vi tackler, når medier eller andre stiller kritiske spørgsmål til vores helligskrifter og de kontroversielle ting, de indeholder. Vi havde en meget givende samtale om skriftsyn og brug af helligskrifter. Jeg sagde bl.a., at jo, der står ting i Bibelen, som kan være svære at forsvare, og der er mit udgangspunkt, at der er et grundudsagn i Bibelen om Gud, som jeg udlægger alt andet i Bibelen ud fra, nemlig at Gud er kærlighed. Ud fra det lillebitte vers læser jeg resten af Bibelen og udlægger det, der er problematisk. En af muslimerne nævnte, at der tilsvarende var en tradition for at læse Koranen sådan, at de

klare steder belyser de uklare. På den måde kom der en dybt relevant samtale om syn på og brug af helligskrifter ud af det," siger Niels Hviid og tilføjer, at han og hans kolleger opfattede det som en stor tillidserklæring, at moskeforeningen spurgte dem til råds.

Khaled Edwan nikker og siger, at det netop er i den slags situationer, at den tillidsfulde relation, som er opbygget gennem mange års ærlige samtaler, viser sit værd. Og den slags situationer opstår jævnligt i Gellerup, når kræfter udefra forsøger at skabe splid og mistillid mellem muslimer og kristne og mellem etniske danskere og unge med minoritetsbaggrund.

"Allerede efter terrorangrebet 11. september 2001 var der præster og imamer herude, der gik sammen og lavede en fælles markering for at vise deres afstandtagen til terrorismen og til det had, der blussede op mod muslimer. Det var et eksempel på det gode naboskab, som er bygget op gennem mange år. Et nyligt eksempel er fra i år, da Rasmus Paludan begyndte med sine koranafbrændinger og demonstrationer. Der var virkelig stor frustration herude, og det var enormt vigtigt, at der var en gruppe fra kirken, som gik med i den demonstration mod vold og racisme, som blev arrangeret. For muslimerne blev det tydeligt, at vi var solidariske med dem, og for os var det godt at høre, hvordan nogle af muslimerne trådte op og forsvarede ytringsfriheden," siger Niels Hviid.

Khaled Edwan fortæller, at han i den periode holdt en tale ved fredagsbønnen, hvor han forklarede, at de politifolk, der beskyttede Rasmus Paludan, blot gjorde deres arbejde og sikkert ikke sympatiserede med ham.

"Men jeg sagde også, at der sikkert også er politifolk, som beskytter moskeen ved visse lejligheder, som gør det, selv om de ikke bryder sig om islam. Det er styrken ved vores demokrati. Derfor skal de unge, som er vrede på Rasmus Paludan eller Dansk Folkeparti, selvfølgelig heller ikke lade det gå ud over fru Jensen i Føtex eller lave hærværk

mod kirken," siger Khaled Edwan.

Gellerup Kirke har en del gange gennem årene været udsat for hærværk, og når det er sket, har folkene fra Fredens Moské sendt en støtte-mail, ligesom kirken har sendt en hilsen, når moskeen har været ramt af hærværk. Og til jul sidste år modtog kirken traditionen tro et julekort fra moskeen – det eneste håndskrevne julekort, som kirken modtog det år.

Gennem årene har kirken og moskeen desuden arrangeret fælles indsamlinger til fordel for bl.a. børnehaver i Libanon, et projekt i Somalia samt Kirkens Korshær i Aarhus, og præster og imamer har deltaget i en række dialogmøder i Aarhus Vest om bl.a. lov og ret og radikalisering. Niels Hviid og Khaled Edwan er også begge involveret i et nyt anti-radikaliseringprojekt, som involverer en række skoler i området.

KONVERTERINGER OG BEGRAVELSER

Men hvad med konverteringer og tværreligiøse ægteskaber? Hvordan påvirker de relationen mellem kirke og moske, og hvordan mener Niels Hviid og Khaled Edwan, at man skal forholde sig til det? "Det er ikke noget, jeg har meget erfaring med, men selvfølgelig er der eksempler på det, og der er det mit udgangspunkt, at man skal respektere den beslutning, som den enkelte har taget omkring sin tro," siger Khaled Edwan.

Niels Hviid er sådan set enig, men nævner dog et konkret eksempel, hvor der opstod et dilemma.

"Jeg blev kontaktet af en kristen familie, hvis søn var død ung på en meget tragisk måde. Sønnen var konverteret til islam, men havde ikke sagt det helt eksplicit over for familien. Han var blevet gift med en muslimsk kvinde og var holdt op med at spise svinekød, men de har ikke spurgt ham direkte, om han gør det af respekt for sin kone, eller fordi han selv er blevet muslim. Så først da han dør helt uventet, og de taler med hans enke, finder de ud af det. De tænker, at de gerne vil lave en fælles højtidelighed i forbindelse med hans død. De

er med på, at han skal begraves muslimsk, for det var jo hans valg at blive muslim, men de vil gerne have en kristen højtidelighed også, fordi de simpelthen ikke kan se, hvordan de skal komme igennem sorgen, hvis de ikke får mulighed for at høre det kristne evangelium ind i den situation. Nogle skal forkynde det kristne håb for os, ellers kommer vi ikke igennem det, sagde de. Så de beder mig lave en højtidelighed i kapellet sammen med en imam," fortæller Niels Hviid

"Jeg kontakter Naveed Baig, der er hospitalsimam, og han er helt med på det, og vi laver en fælles ceremoni i kapellet, hvor han holder en muslimsk tale, og jeg holder en kristen tale. Bagefter siger den kristne og muslimske familie, at kan de komme igennem den enorme sorg sammen, så er det et sted at begynde på verdensfreden. Vi må kunne ledsage hinanden i vores sorg, er de enige om."

Niels Hviid fortæller, at han også kender til en 'modsat' historie med en muslimsk familie, hvis datter er død. En præst har kontaktet familien og insisterer på at begrave datteren, og det forstår familien ikke. Det viser sig så, at datteren er konverteret uden at fortælle sine forældre det, og det er et stort chok for dem, som lige skal bundfælde sig. Men det ender med, at de finder en løsning, hvor der bliver holdt både en muslimsk og en kristen ceremoni.

Khaled Edwan lytter til Niels Hviids beretninger og gentager, at han mener, at man skal strække sig så langt, man kan, for at følge den afdødes ønske i stedet for at lave flere religiøse ceremonier for at imødekomme de efterladtes ønsker og behov.

"Jeg ville personligt ikke være tilfreds med, hvis jeg var død, at der blev holdt en ceremoni, som stred imod min tro. Så af respekt for den afdøde synes jeg, at man skal holde en ceremoni, som svarer til, hvad han eller hun ønsker. Hvordan vi så som præst eller imam hjælper de efterladte, må der være andre muligheder for end at holde en begravelse eller ceremoni, der strider imod den afdødes tro," siger han.

Niels replicerer: "I kristen forstand er begravelsen ikke et sakramente, og derfor tænker jeg, at den ikke gør nogen forskel i forhold til den døde, men at den er en sjælesørgerisk handling over for de efterladte."

Khaled svarer: "Vi ser lidt anderledes på det islamisk. Selve begravelsen er for den afdøde, men det efterfølgende er for de efterladte."

Niels Hviid smiler. "Det er præcis sådan, det er med den gode dialog. Der dukker hele tiden nye spændende emner op."

Oktober 2019

KRISTENT-MUSLIMSK SAMTALEFORUM

KMS er et netværk for kristne og muslimske ledere, som afholder en årlig konference, i 2019 for fjortende gang.

KMS' formål er at fremme den fælles religionssamtale og værne om og bidrage til udviklingen af det danske samfund som et demokratisk og inkluderende samfund.

Folkekirke & Religionsmøde bidrager med sekretariatsfunktion for Kristent-Muslimsk Samtaleforums styregruppe.

FOLKEKIRKE &
RELIGIONSMØDE